

[Tinning]

det første ikke der er noget nedværdigende i, og for det andet ikke der er noget forkert i.«

Dette er jeg meget enig i, og derfor er det så meget mere rystende i dag at se: hvad ligger der i virkeligheden i, at den sociale bistandslov er det sidste sikre sted osv.? Jo, der ligger såmænd, at man åbenbart får for meget i underholdshjælp, og at f. eks. enlige nu skal ned med omkring 250 kr. om ugen. Der ligger, at en lang række af familier skal sendes på varig hjælp eller på varig-hjælp-takst – hvis det står til socialministeren, er det på varig hjælp – og det vil for f. eks. en enlig med et enkelt barn sige omkring 3.500 kr.–3.560 kr. i alt. Det er det sidste sikre sted, som socialministeren ser det. Der ligger også – og det er jo også noget af det, der er fremkommet under arbejdet i socialudvalget – nogle helt bestemte grundholdninger til grund for de her forringelser i bistandsloven, vel nok tydeligst kommet til udtryk ved denne velkendte, som socialministeren vel nærmest, må man sige, holder af at divertere med, at hvis man nu skærer folk lidt på den ene led eller på den anden led, skal de nok blive motiveret til at finde et arbejde, så skal de nok komme i gang og komme væk, om man så må sige, fra bistandslovsområdet.

Nu er det jo sådan, at man forskellige steder i landet har en lidt forskellig praksis inden for bistandslovsområdet, og det er der ikke noget at sige til, det er så at sige en del af det hele. I Kolding kommune, fremgår det af diverse offentligt tilgængelige statistikker, har man haft relativt mange på varig hjælp i relativt mange år. Tallet stiger støt og roligt både absolut, og når man siger: hvor stor en del af de samlede kontanthjælpsklienter er på varig hjælp? Sådan er det gået i de sidste 2 år, sådan er det gået i de sidste 3 år. Og så er det, man må undre sig, for socialministeren kender jo også forholdene i Kolding kommune, han har i hvert fald fået mulighed for at sætte sig ind i dem og må kunne se, at dér er man egentlig gået i gang med det, socialministeren taler om, at få ret mange på varig hjælp. Man skulle så tro, at der derovre ville ske det, at der så var nogle flere, der kom i arbejde, at der ville være en faldende arbejdsløshed. Der sker det stik modsatte. Det kunne jo godt undre lidt, hvis ikke realiteten i dette endnu en gang er, at det, socialministeren vil, er at bidrage til en stiltfærdig, men vedvarende hetz mod modtagere af bi-

standshjælp i stil med det, hr. Dræbye underholdt os med for lidt siden, nemlig at der er jo nogle, som må klare sig for mindre, og så skal de her også have lidt mindre. Så kan man i øvrigt begynde at slås om de krummer, som bliver tilbage, når socialministeren og hr. Dræbye engang har sluttet deres forhandling.

Om det radikale venstres rolle vil jeg godt sige, at vi havde jo en diskussion allerede under, jeg tror det var anden behandling af bloktilskudsområdet, hvor jeg spurgte, hvad det radikale venstre havde tænkt sig på bistandslovsområdet, for sådan som jeg kunne se det, havde man allerede dengang sagt: vi accepterer, at der skal spares 270 mill. kr. Hr. Dræbye afviste ret kategorisk og sagde: vi vil ikke tage stilling til, hvordan det skal gøres, det kan vi vende tilbage til, men man indgik et forlig, hvori man regnede med besparelser på kontanthjælpsområdet på de 270 mill. kr. Dengang efterlyste jeg et ændringsforslag fra det radikale venstre og spurgte lidt polemisk, om man måske bare løb rundt med det og ikke var blevet helt færdig. Nu er man så blevet helt færdig. Man har ganske vist trukket det igen, fordi det ikke var så godt, men så kommer det dog én gang til. Jeg kunne tænke mig at få at vide, ret klart endda: findes der andre argumenter for ændringsforslaget fra de radikale om, at man skal på varig-hjælp-sats under § 37, end at man for flere uger siden har skrevet under på en aftale, der har medført, at man skal spare 270 mill. kr.? Findes der nogen, lad os kalde det socialpolitisk forklaring? Jeg hørte godt nok noget, som man vel kunne kalde et forsøg fra hr. Dræbys side, om, at hvis man nu kom over på § 43, var man jo ude af systemet, og det var man ikke under § 37. Dér havde vi da heldigvis nogle krystalklare bemærkninger, som kunne fortælle også hr. Dræbye – og dem har vi også fået skriftligt – at det er ikke meningen. Meningen er jo – ifølge regeringen i hvert fald, og jeg siger meningen, for det bliver ikke virkeligheden – at de 50.000, eller hvor mange det nu er der hældes på § 43, skal der laves et stykke opfølgingsarbejde i forhold til. Regeringen siger, at der er ikke nogen forskel på, om man gør det ene eller det andet, men så vil jeg gerne have at vide: hvorfor vil det radikale venstre så have gjort noget andet? Jeg kan ikke se det, og det er vi i øvrigt også